

Náš domov

Číslo 4/2023

Foto: Pavel Hubáč

Zima 2023

Co v tomto čísle najdete

Vážení čtenáři.....	3
Vážení spolupracovníci, vážení obyvatelé našeho domova.....	4
Výbor obyvatel	5
Rozloučení	5
Loučení s Petrou a Petrem	7
Co jsme si odnesly ze školení biografie.....	9
Kdepak je to moje zlaté mládí?	12
Svatební den Dáši z L0.....	13
Dobrovolnické aktivity v našem domově	16
Pokácení tújí před domovem.....	19
Práce na novém zázemí aktivizačních pracovníků.....	20
v prostorech suterénu.....	20
Jak jsme se měli na svátek svatého Martina?.....	22
Otakar Volejník (* 1927)	24
Poděkování za spolupráci.....	30
Poděkování dárcům veřejné sbírky	31
Ježíškova vnoučata 2023	32
Vraťme úsměv 2023 Restaurace Maple.....	34
Dárkové balíčky z Klešic	35
Koutek trénování paměti	36
Přehled akcí konaných v našem domově ve 4. čtvrtletí 2023	38
Správné řešení úkolů z Koutku trénování paměti ze stran 36 - 37	40
Svoje narozeniny budou slavit	41
Noví obyvatelé našeho domova	42
S lítostí oznamujeme, že nás navždy opustili.....	42

Vážení čtenáři,

sešel se rok s rokem a zanedlouho tu máme Vánoce.

Adventní čas a očekávaný příchod nového roku obvykle vyzývá k zamyšlení, co nám uplynulé období přineslo. Na misky pomyslných vah vkládáme naše nově získané zkušenosti a prožitky, ať již ty dobré, ale i ty, které byly pro nás nepříznivé. Snad ty Vaše misky vah převážily jen samé radostné události.

V domově pro seniory jsme v roce 2023 společně dokázali hodně nových věcí. Mezi ty na první pohled nejvíce viditelné patří renovace společných prostor. V tomto čísle časopisu není místo na výčet všeho, co jsme zvládli, ale věřím, že postupné změny jsou a budou vnímány jako kroky vedoucí k vyššímu stupni kvality poskytované služby. Vždyť vždy je stále co zlepšovat. Je žádoucí, abychom se posouvali stále dopředu a drželi krok s dobou.

*Vážení zaměstnanci domova,
děkuji Vám za roční spolupráci a těším se na další nové věci, které máme
společně před sebou.*

*Vážení čtenáři,
přeji Vám krásné a požehnané Vánoce. Přeji Vám, abyste našli čas na to
být se svými blízkými a přáteli, s lidmi, které máte rádi. Věřím, že kromě dárků
pod stromečkem, na které se těšíme i my „dospěláci“, najdete také pohlázení,
milé slovo, a pokud bude potřeba, třeba i odpuštění...*

V novém roce 2024 Vám přeji pevné zdraví, hodně sil a pozitivní energie, ale také vidinu nových předsevzetí a očekávání.

S úctou
Eva Kunátová Holečková
ředitelka domova

Vážení spolupracovníci, vážení obyvatelé našeho domova,
*chci Vám touto cestou všem popřát pokojné prožití vánočních svátků,
nejkrásnějších svátků v roce.*

Hodně zdraví, spokojenosti a vzájemné tolerance v roce 2024.

Klientům přeji, aby se tu cítili dobře a bezpečně.

*Zaměstnancům děkuji za odvedenou práci pro naše klienty a hlavně
za spolupráci na všech úsecích.*

Užijte si tento čas a v novém roce s chutí do dalšího života a práce.

*Alena Vitvarová
vrchní sestra*

Výbor obyvatel

V říjnu letošního roku byl obměněn výbor obyvatel, který se skládá z pěti členů. Hájí zájmy klientů, kteří za členy mohou docházet a sdělovat jim požadavky a nápady týkající se chodu domova. Je stanoven na dobu neurčitou. Vedení domova se se zástupci výboru pravidelně setkává a informuje je o plánovaných změnách a akcích.

Do nového osazenstva byla paní ředitelkou jmenována paní Zdeňka Havlová, která doposud členkou nebyla. Důvodem obměny výboru bylo úmrtí jednoho z dosavadních zástupců klientů.

Výbor obyvatel od 16. října 2023:

Předseda: p. Polínek Milan z oddělení L0
Členové: p. Novotná Hana z oddělení L1
p. Sršňová Marie z oddělení L2
p. Moškaničová Bohumila z oddělení D3
p. Havlová Zdeňka z oddělení D4

*Mgr. Petra Linhartová
vedoucí sociálního oddělení*

Rozloučení

„Čas běží jako bláznivý, já nechytím ho ani vy...“, zpívá Karel Gott v jedné své písni. Je to už něco málo přes 22 let, co jsem poprvé vstoupila tehdy ještě do Domova důchodců. Ředitelem byl pan Jaroslav Müller. Nastupovala jsem za mateřskou dovolenou paní Radilové a nevěděla jsem dopředu, kdy budu povolána. Nástup byl v září a já měla v ten měsíc naplánovanou zahraniční dovolenou. Tak jsem šla za panem ředitelem, jestli mě pustí, a on mi řekl, že když mu slíbím, že v domově zůstanu, tak že můžu na dovolenou odjet. Slib jsem dala a jaksepatří dodržela☺.

Mé první kroky vedly na oddělení L1, kde jsem pracovala jako zdravotní sestra. Po čtyřech letech jsem přešla na sociální oddělení, kde jsem setrvala doposud. Na sociálním oddělení jsme pracovaly ve dvou - s paní Ilonou Tlapalovou, která mě ve všem zaučovala, a byly to moc pěkné roky. Za ta léta jsem měla možnost spolupracovat s řadou dalších kolegyně, které se postupně

střídaly nebo rozšiřovaly naše řady na sociálním oddělení – Bohdana, Iveta, Ilona, Pét'a, Lenka, Helena, Kát'a. Se všemi byla radost pracovat☺. Poznávala jsem řadu dalších spolupracovníků z ostatních oddělení, z nichž někteří tu pracovali už před mým nástupem a pracují tu ještě dnes. Za to mají můj velký obdiv. Další přicházeli a odcházeli. S některými jsme se poznali jako mladí, měli jsme malé děti, ty postupně odrůstaly a jak šel čas, z kolegyně a kolegů se stávali babičky a dědečkové. I já Vám mohu s radostí oznámit, že se v příštím roce stanu babičkou☺.

Stejně tak jsem poznala mnoho klientů a jejich rodin, kteří během těch let prošli domovem a se kterými jsme zažívali veselé, ale i bolestné chvíle. Během mého působení se v domově vyměnili tři ředitelé, a tak si říkám: „Holka, ty asi stárneš, chtělo by to změnu, dokud na to máš ještě čas.“ Nemám ráda velké změny, ale někdy k nim člověk postupně dospěje a uvědomí si, že by mu to mohlo i prospět. A tak jsem se po těch letech rozhodla, že opustím zajaté profesní koleje a vrhnu se na novou cestu. Jak jsem již zmínila, původní profesí jsem zdravotní sestra a chci se k ní opět vrátit.

Sami jistě všichni víte, kolik člověk v práci stráví času, je to vlastně jeho druhá rodina, se kterou často řeší svoje radosti i starosti, poznává nové přátele nebo potká třeba i svou lásku. Proto je důležité být mezi kolegy, kteří Vás chápou, rozumějí Vám a vyslechnou Vás, když Vás něco trápí. A takhle dobře jsem se tady cítila. A to samé bych přála i Vám. Snažit se vidět na tom druhém to lepší, na špatné věci se stejně časem zapomene. Nemyslet jen na sebe a na to co chci já, ale mít pochopení i pro druhé a vzájemně spolupracovat. Protože kde jinde by to tak mělo fungovat, než právě v naší práci. Teď se jen odvolám na hlášku z filmu Forrest Gump: „Život je jak bonboniéra a nikdy nevíš, jaký kousek si vybereš“. A tak bych Vám všem chtěla popřát, ať je Váš život jako ta bonboniéra, ze které si vytahujete jen samé lahodné kousky, po kterých nezůstává žádná pachuť, a na které rádi vzpomínáte a říkáte si: „Dala bych si ho ještě jednou!“ Přesně tak budu vzpomínat já na Vás.

Děkuji Vám všem za spolupráci, kterou jsme spolu po ta léta sdíleli, a s dovolením poděkuji ještě svým kolegyním ze sociálního oddělení, se kterými jsem strávila přeci jen víc času. Holky děkuju Vám za to, že jste to se mnou ty roky vydržely, že jsem se na Vás mohla vždycky spolehnout.

Být Vaše vedoucí bylo vlastně za odměnu, protože Vy jste vždycky věděly, co máte dělat a jak to máte dělat a vždycky jsme se dokázaly domluvit.

Klientům bych chtěla popřát spokojené žití v domově, aby se tu cítili opravdu jako doma, zdraví, které alespoň trochu ještě slouží, a pochopení, když někdy personál není ve své kůži, protože jsou to taky jen lidé se svými radostmi i starostmi.

Rodinám našich klientů bych chtěla poděkovat za spolupráci a ujistit je, že o jejich blízké je v našem domově postaráno opravdu dobře. Že je svěřili do rukou pracovníků, kteří mají letité zkušenosti, vědí, co dělají, a mohou jim opravdu důvěřovat.

Do nastávajícího nového roku Vám přeji jen to nejlepší, štěstí, lásku a hlavně pevné zdraví.

*Mgr. Petra Linhartová
vedoucí sociálního oddělení do listopadu 2023*

Loučení s Petrou a Petrem

K 30. listopadu 2023 ukončili v domově pracovní poměr naši dlouholetí spolupracovníci Ing. Petr Mazura (do srpna 2022 ředitel, od září 2022 vedoucí provozu) a Mgr. Petra Linhartová - vedoucí sociálního oddělení.

Petr pracoval v domově od května roku 2003, Petra od roku 2001. Za tuto řádku let procházel domov různými změnami souvisejícími s vyvíjejícím se systémem sociálních služeb a novými požadavky kladenými na provozovatele služeb. Největší výzvou byla pro celý management domova realizace a uvedení do praxe nového zákona o sociálních službách v roce 2006 a letech dalších, kdy bylo nutné zpracovat standardy sociálních služeb a „ušít“ je na míru našemu zařízení, sepsat řadu směrnic a metodických postupů. Dále také obhájit kvalitu sociální služby při inspekcích, které následovaly. Přicházely průběžně další nové a nové požadavky, povinnosti, novinky a změny, se kterými se museli vždy ve spolupráci s ostatními kolegy a kolegyněmi vypořádat. Z dřívější administrativní činnosti, která měla převážně papírovou podobu, se postupně přecházelo na digitální technologie, zaváděly se nové počítačové programy a podobně.

Petra byla deset let mojí přímou nadřízenou a obdivovala jsem na ní vždy odolnost, jak čelit novým věcem s úslovím: „Nějak to prostě zvládneme.“

Kromě běžné práce sociální pracovnice spojené s přímým kontaktem s klienty nesla jako vedoucí sociálního oddělení na svých bedrech spoustu administrativních úkonů, které souvisely s účtováním úhrad a finančními transakcemi. S úsměvem říkala, že na základní škole nebyla nejlepší studentkou matematiky, ale tyto postupy si úspěšně osvojila, přestože svou povahou spadají spíše do náplně práce na pozici ekonomky. V našem týmu sociálních pracovnic pro nás byla Pét'a vždy jistotou, klidnou silou, která měla vždy pro nás pochopení, jak v pracovním životě, tak i v tom soukromém. Vždy nás vyslechla, když jsme potřebovali, snažila se nás podpořit a poradit. Neměla potřebu zdůrazňovat, že je vedoucí, přijímala naše nápady, podporovala nás v naší iniciativě, byla schopná přiznat třeba i svoji chybu a dát za pravdu druhému. Uměla pracovat týmově, každého vyslechla, kdo za ní s nějakou prosbou přišel, a snažila se vyhovět. Myslím, že s čistým svědomím můžu za všechny zaměstnance domova prohlásit, že ji měli rádi. Nikdy jsme Pét'u nezažili jako našťvanou nebo že by měla s někým konflikt. Možná právě tato její vlastnost – snažit se být pozitivní a usměvavá, nedávat negativní emoce tolik najevo ve vztahu ke klientům, rodinám či spolupracovníkům - jí časem trochu oslabila a dovedla k tomu, že potřebovala změnu v profesním životě. Řadě z nás ukáply slzy jako hrachy a trvalo nám nějaký čas, než jsme se s faktem jejího odchodu z domova srovnaly. Když však máte někoho rádi, přejete mu, aby byl v životě spokojený, i za tu cenu, že nebude trávit čas v tak blízkém kontaktu s Vámi.

Přejeme Petře a Petrovi hodně zdraví, vitality a spokojenosti. Dále spoustu hezkých cestovatelských zážitků v Čechách, ale třeba i v Africe (Petry velký cestovatelský sen). Budeme vzpomínat na prožité pracovní roky s nimi.

Život jde dál a my věříme, že se nám bude dařit s našimi novými kolegy, kteří přišli či přijdou úspěšně spolupracovat a budovat dobré pracovní vztahy. Přestože se v našem domově řeší různé problémy a záležitosti, vždy jsem cítila, že zde pracuje většina lidí, kteří přispívají k pozitivní pracovní atmosféře, a doufám, že v tomto duchu se nám bude i nadále dobře dařit a všichni se o to budeme snažit.

*Mgr. Lenka Kellerová
sociální pracovníce*

Co jsme si odnesly ze školení biografie

V rámci poskytování péče našim klientům se čím dál tím častěji skloňuje slovo **biografie**, přestože pro některé pracovníky může představovat stále něco nového, některé prvky biografie již v rámci naší práce fungují. Biografický model péče je pro nás určitou nadstavbou současné koncepce poskytování péče klientům v našem domově a je důležité si uvědomit, že toto pojetí není **přínosem jen pro klienta, ale pomáhá také nám pracovníkům**, a to ve všech směrech péče.

Naším cílem a cílem biografie je **vidět seniora s celou jeho historií**, ve které se odráží osobnost člověka, kterého vnímáme jako jedinečnou bytost. Při poskytování péče je vždy podstatné, kdo je klient, v jaké životní situaci se nachází a jaký druh podpory, pomoci nebo péče je z naší strany potřeba.

A v čem nám znalost biografie může pomoci?

BIOGRAFIE:

- **zachovává denní rituály, zvyky**, které dávají uživateli pocit jistoty, bezpečí. Co je pro něj normální, co poznal a prožil,
- **slouží jako praktický komunikační nástroj** v rámci poskytované péče a napomáhá také vzájemné komunikaci klientů,
- **usnadňuje adaptaci klienta na nové prostředí** a vyrovnávání se s touto změnou,
- **usnadňuje rozpoznání potřeby a přání klienta**, méně často tak může dojít ke špatné interpretaci potřeb,
- **může nám pomoci lépe pochopit pro nás problematické chování klienta**, který je pro nás často zátěžový, a dostáváme se u něj do situace, kdy nevíme, jak s ním pracovat,

- **usnadňuje práci klíčového pracovníka v oblasti získání důvěry klienta.** Současně nám značně napomáhá při tvorbě individuálního plánu.
- **podporuje komunikaci mezi klientem, ošetřujícím personálem a rodinou** (opatrovníkem), čímž dochází k prevenci potenciální sociální izolace klienta.

Na základě tohoto lidského porozumění je možné uživateli poskytovat odpovídající služby a individualizovanou péči s úctou a respektem k důstojné hodnotě stáří. Naším společným cílem je humanizace péče o klienta.

Jsem velice ráda, že společně s kolegyněmi – **Věrou Zajícovou, Kateřinou Kutřínovou, Michaelou Kubelkovou, Kamilou Roubalovou, Dagmar Davidovou a Janou Jandáčkovou** – jsme měly možnost absolvovat školení **ZÁKLADY PRÁCE S BIOGRAFIÍ A PLÁNY PÉČE** na Palatě v Praze v rozsahu 3 x dva dny od září do listopadu tohoto roku. Školení pro nás bylo občas náročné (také s ohledem na střídání lektorů v rámci jednotlivých kurzů a roli prvních vlaštovek vyslaných z našeho domova ☺), avšak některé poznatky a zkušenosti pro nás mají nedocenitelnou hodnotu. Absolvování kurzu jsme si musely zasloužit naší poctivou prací na biografické knize a příslušné dokumentaci, abychom získaly komplexní náhled na koncept biografické péče.

V rámci našeho domova však do takovéto míry komplexní dokumentaci zavádět nebudeme – za současných podmínek to ani není možné. Biografické knihy se budou psát i nadále, samozřejmě na základě dobrovolného rozhodnutí klienta a s dodržением etických zásad biografie.

V současné době probíhá spolupráce „**BIO týmu**“ se sociálními pracovníci, které se v rámci sociálního šetření a spolupráce s rodinou a osobami blízkými pokusí získat co nejvíce informací o životě klienta, jeho zvycích, rituálech apod. před jeho samotným přijetím, aby pro pečující personál a především **pro nového klienta bylo snazší období jeho adaptace** na prostředí domova. Postupně se začnou měnit také aktivizační činnosti, do kterých se budou více vnášet jednotlivé prvky koncepce biografie.

Nyní mohu s klidným svědomím říci, že náš „**mini BIO tým**“ a paní ředitelka budou **oporou pro další kolegyně**, které by měly zájem o školení biografické péče. Tyto další vlaštovky budou mít již velkou výhodu ve sdílení již vypracovaných materiálů, větší dostupnosti informací z průběhu kurzu a také vyšší míře předávání a sdílení získaných zkušeností, vědomostí a poznatků.

Jsem velice ráda, že jsme se na společném setkání celého „BIO týmu“ s paní ředitelkou ujistily v tom, že **koncepce biografie v našem domově má svůj smysl** a jsme připraveny pomoci případným zájemcům o školení či zodpovědět dotazy našich kolegů.

V závěru bych ráda poděkovala za podporu **paní ředitelce a našim kolegyním ze sociálního oddělení**, které ochotně poskytly pomocnou ruku v průběhu našeho kurzu a současně samy projevíly zájem o biografickou koncepci péče.

Obrovský dík patří také **všem kolegyním, které se mnou absolvovaly základní kurz biografie**. Velice si vážím jejich zapálení pro biografii, vytrvalosti a v neposlední řadě také jejich podpory a pomoci v rámci naší týmové spolupráce. **Děkuji!**

*Mgr. Martina Honková
vedoucí aktivizačního úseku*

Kdepak je to moje zlaté mládí?

Kdepak je to moje zlaté mládí?

Zatím nebudem to řešit,
ze života chcem se těšit.

Ať je teplo nebo zima,
kamarádky jsou tu prima.

O nic se tu nestaráme,
jídlo, pití, všechno máme.

Velkou zahradu tu máme,
trošku si ji užíváme.

Občas tady člověk heká,
nevím, co mě ještě čeká.

Z nebe na nás anděl shlíží,
babičky a dědečkové,
už se konec blíží.

Proto se velmi snažte
a každého dne si važte.

Nakonec Vám přeji, milí,
ať jste ještě dlouho živí.

Božena Horáková, klientka oddělení D3

Svatební den Dáš z L0

Myslím, že skoro každá dívka – žena si představuje, jak asi bude jednou vypadat žádost o její ruku.

Některá možná sní o romantické žádosti na pláži, jiná zase čeká prsten na dně skleničky sektu. Přiznám se, i já jsem trochu doufala, že to přijde brzy, ale kdy a jak jsem netušila. Proto bylo velmi dojemné zažít žádost o ruku přímo na Štědrý den pod vánočním stromečkem, kde můj Míra najednou poklekl a před celou rodinou mě vlastně nečekaně po šestnácti letech soužití o ruku doopravdy požádal.

A tak od ledna letošního roku začaly přípravy svatby, což jak všichni víme, není jen tak. Vybrat místo obřadu, květinu, dort, oznámení, prstýnky, šaty, koláčky, cukroví. Také svatební noviny a tombola, aby se zaplnila chvíle, kdy se budeme například fotit...No, nápadů a přání jsem měla mnoho, na jednoho člověka možná až moc. Proto jsem ráda, že mám hodně kolegyně a přátele, kteří mi poradili a podpořili mě v přípravách.

Tak jako každá nastávající nevěsta jsem chtěla mít krásnou svatbu, abychom si ji užili nejen my jako novomanželé, ale především měli krásný zážitek naši hosté. A tak jsem o přípravách začala mluvit i s klientkami na oddělení. Bylo krásné sledovat všechny klientky, které se mnou rády zavzpomínaly na svůj svatební den, květiny i šaty. A bylo moc hezké, jak všechny jejich vzpomínky najednou ožívaly.

Nastal den D - náš svatební den. Byla jsem moc šťastná, jako asi každá zamilovaná nevěsta, protože si přeci беру toho nejlepšího muže na světě. Obřad proběhl v synagoze v Heřmanově Městci, kde se sešla nejen rodina, ale také kamarádi a známí. Vše bylo krásné. Velké a milé překvapení nás ale čekalo, když jsme opouštěli synagogu. Někteří klienti a kolegyně nás vítali a mávali bílými kapesníčky. Udělalo nám to velikou radost. Se všemi jsme si podali ruku, přitukli na štěstí a nezapomněli jsme udělat pár fotek na památku.

Druhý den, když jsem myslela na náš den D, vzpomněla jsem si i na krásné překvapení od kolegyně a klientů. Najednou mi ale přišlo líto těch, kteří nemohli přijít, proto mě napadlo možná pro někoho něco trochu bláznivého. Oblékla jsem se do svatebních šatů, vzala kytici, na nohy pohodlné kecky a vydala jsem se překvapit i zbytek klientů. Ukázalo se, že mé rozhodnutí bylo správné. Bylo to velmi krásné a dojemné.

A tak děkuji touto cestou kolegyním a klientům za milé překvapení v náš svatební den, na které budeme ještě dlouhá léta vzpomínat.

*Dáša (Musílková) Davidová
pracovnice oddělení LO*

Dobrovolnické aktivity v našem domově

Od roku 2015 spolupracujeme v našem domově s Dobrovolnickým centrem Charity Chrudim. Individuálně za klienty docházejí v současné době dva dobrovolníci. Povídají si s nimi a tráví s nimi svůj volný čas, což je někdy to nejvhodnější, co můžeme pro druhého člověka udělat. Děkujeme proto ***paní Ivaně Předotové*** a ***Michalu Burešovi***, kteří takto činí.

V roce 2023 k nám dobrovolníci dále dojížděli a nabízeli Vám následující aktivity:

- ❖ ***Paní Eliška Macháčová*** pro Vás uspořádala sedm přednášek s různými tématy spojenými s historií, uměním či cestováním.
- ❖ ***Pan Roman Hellinger*** nás doprovodil do Bažantnice a povídal nám o ptácích, které jsme mohli zahlédnout či zaslechnout v místním parku.
- ❖ Již tradičně jste si s dobrovolníky z Charity mohli zasportovat při sportovním odpoledni.

- ❖ *S paní Ivanou Blehovou* jste zkoušeli různé úkoly a cvičení při aktivitě „Kdo si hraje, nezlobí“ a také jste si mohli poslechnout její vyprávění s křesťanským podtextem a hudebním doprovodem při „Biblickém čtení.“
- ❖ *S paní Ivetou Sokolínskou* se mohly o své zkušenosti podělit dámy, které rády pletou, háčkují či je zajímá další jiná rukodělná tvorba. Není nadto si navzájem doporučit nejlepší figle či techniky, jak třeba uplést ponožky. Při těchto tvořivých setkáních si zájemkyně mohly také samy něco vytvořit.

- ❖ Díky *Aleši Jelínkovi*, skautskému vedoucímu z Heřmanova Městce, máme zavedenou hezkou tradici kontaktu se skauty a v době adventu nás opět navštívily skautské „Barborky“.

3. prosince 2023 se v Chrudimi uskutečnil benefiční adventní koncert, při kterém bylo předáno zaměstnancům a dalším přátelům Charity ocenění za pomoc druhým. Jako koordinátorka dobrovolnictví v našem domově jsem obdržela tento krásný skleněný dar i já. Nebudu skrývat, že nominace na ocenění mě moc potěšila. Vnímám ji jako důkaz toho, že organizace v sociální oblasti mohou úspěšně dlouhodobě a efektivně spolupracovat ve prospěch svých klientů. Spolupráce je však možná pouze tehdy, pokud na obou stranách stojí vstřícní lidé, kteří chtějí dělat něco pro druhé, někdy i nad rámec svých povinností, a dělají to s nasazením sobě vlastním. Proto bych moc ráda poděkovala **Ing. Nell Stoupové** a **paní Ivaně Blehové**, které jsou hlavními hnacími motory našeho vzájemného dobrovolnického kontaktu. Věřím, že i v dalším roce se budete moci díky nim zúčastňovat zajímavých akcí pořádaných dobrovolníky, kteří vše podnikají bez nároku na honorář, jen prostě proto, že chtějí dělat dobré skutky. A toho si moc vážíme!

Mgr. Lenka Kellerová
koordinátorka dobrovolnictví v domově

Pokácení tují před domovem

Vážené dámy a pánové,

sešlo se několik dotazů, proč byly pokáceny túje, které rostly podél celé délky plotu včetně vjezdu na parkoviště u našeho domova. Dovolte mi, abych na dotazy odpověděla.

Prvním důvodem bylo stáří vzrostlých keřů. Túje byly již přerostlé a staré, u některých hrozilo vyvrácení či zlomení větví. Situace byla vyhodnocena jako zvýšené riziko možného poškození majetku (vozidel) či zdraví kolemjdoucích osob.

Druhým důvodem pro nutné odstranění keřů byl a je velmi špatný stav zděné podezdívky plotu, a to po celé jeho délce, vzniklý v důsledku prorůstání kořenové systému vícekmenných tují. Podezdívka je nestabilní a bude nutná její generální oprava. Kvůli větvím také nebylo možné na části plotu provést v letošním letním období nátěr plotových tesen. V tomto případě jde o poškození majetku domova, který máme ve správě, a jsme povinni se o něho řádně starat.

Třetím důvodem pro odstranění přerostlých tují, zejména u vjezdu na parkoviště k domovu, byly stížnosti řidičů, týkající se špatné viditelnosti na komunikaci U Bažantnice (zastínění zrcadla na křižovatce) a při výjezdu z brány pro zásobování. Bezpečnost na komunikaci, ať již pro řidiče nebo cyklisty, je prioritní.

Na základě těchto skutečností jsem požádala Městský úřad Heřmanův Městec, odbor ochrany přírody a krajiny o povolení skácení s návrhem provedení náhradní výsadby. Odbor životního prostředí vydal rozhodnutí, kterým uznal stav a povolil skácení vícekmenných tují s povinností provedení náhradní výsadby. Návrh na náhradní výsadbu zpracovává paní M. Kindlová, která má odborné a dlouholeté zkušenosti v této oblasti. Výsadba bude probíhat v jarním období roku 2024.

Věřím, že důvody pro skácení jsou pochopitelné a nová výsadba bude oživením pro všechny, kteří ulicí prochází či projíždí.

*Eva Kunátová Holečková,
ředitelka domova*

Práce na novém zázemí aktivizačních pracovníc v prostorech suterénu

Konec roku se nám kvapem blíží a práce na novém zázemí aktivizačního úseku jsou v plném proudu. Stavební práce jsou u konce a od začátku prosince dochází k výmalbě prostor a rozvržení nábytku, nové kuchyně a především úložných prostor v nové dílně. Ta by měla poskytnout více komfortu nejen klientům, ale také aktivizačním pracovnícím, které zde budou mít dostatek úložných prostor a klientům tak mohou poskytnout rozsáhlejší sortiment materiálu pro kreativní činnosti.

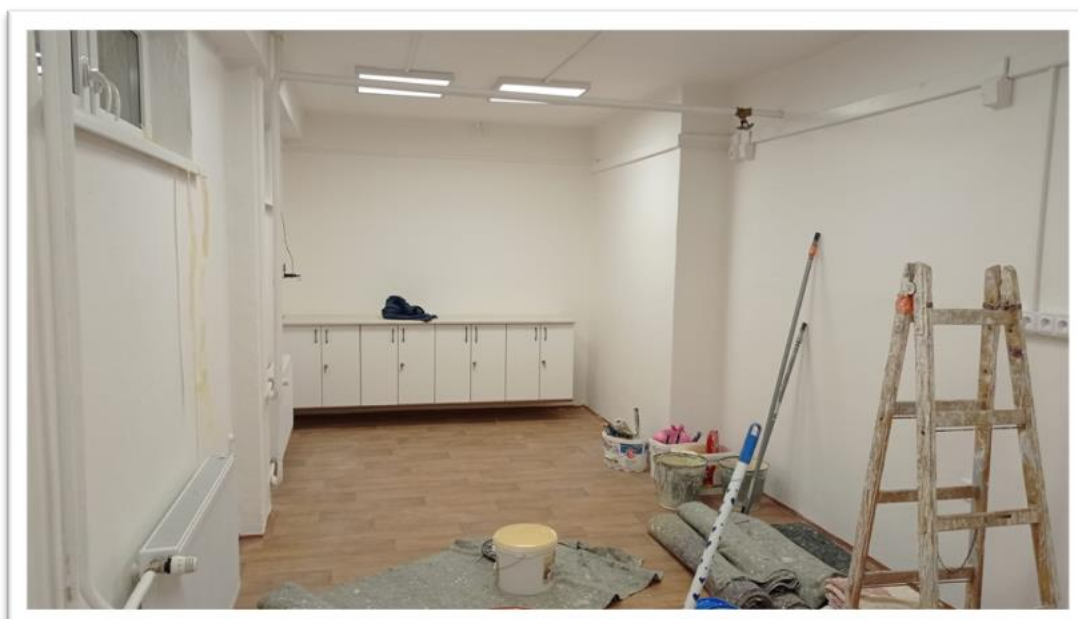
Nová kuchyň bude vybavena v retro stylu tak, aby byla co nejbližší současné generaci našich klientů.

S tím je spjata hlavní změna, a to ta, že dojde k výměně prostor k aktivizaci. Vlevo místo původní dílny bude místnost pro cvičení a vpravo nahradí kola a masážní křeslo nová kuchyň a za ní pak bude nová dílna.

Kuchyň a dílna bude oddělena dveřmi, program tak může probíhat v obou místnostech současně, což doposud nebylo možné. Při jízdách na motomeđu na Vás čekají nová videa na Spotee. A díky našim štedrým dárcům by mělo dojít také k inovaci pomůcek pro cvičení a pro další formy aktivizace klientů.

V neposlední řadě došlo k rozšíření vchodu na WC v suterénu u výtahu, díky kterému je WC dostupnější pro klienty, kteří se zde účastní aktivizačních činností.

Jednotlivé aktivity budou postupně realizovány v duchu biografie. Budou tak inspirovány životními příběhy našich klientů.

Vzhledem ke zpoždění počátku prací dojde k pozdějšímu otevření nových aktivizačních prostor, než bylo původně plánováno. Jakmile bude dílna vybavena nábytkem, budeme mít jasnější představu o termínu konání aktivizačních činností v našem novém zázemí.

Mezitím se od ledna v rámci našeho domova chystá pravidelné dopolední **cvičení s členkou místní tělovýchovné jednoty Sokol**, které jednou týdně nahradí skupinové cvičení našich aktivizačních pracovníků na kulturní místnosti.

Setkání obyvatel Heřmanoměstecka

Záleží nám na spokojenosti našich klientů, a proto jsme se rozhodli vyjít vstříc těm, kteří jsou obyvateli Heřmanova Městce a nejbližšího okolí a mají zájem se společně setkávat v rámci domova. Mnoho našich klientů se zná z prostředí Heřmanova Městce. Heřmanův Městec pro ně byl místem, kde žili, chodili do školy, do práce a trávili většinu času společně se svými rodinami. O to více není divu, že se tyto klienti navzájem vyhledávají a již při nástupu se doptávají na své známé a kamarády. Společně se sociálními pracovníky jsme se rozhodli uspořádat první setkání obyvatel Heřmanoměstecka, které se bude konat v měsíci lednu u šálku kávy či čaje na kulturní místnosti. O termínu konání Vás budeme včas informovat. Věříme, že tato akce motivuje i další klienty k obnově starých a současně navazování nových vztahů v rámci

našeho domova. Tomuto budeme maximálně nápomocni. Setkání budeme realizovat ve spolupráci s našimi klienty.

*Mgr. Martina Honková
vedoucí aktivizačního úseku*

Jak jsme se měli na svátek svatého Martina?

V domově jsme také slavili Martina. Začalo to obědem. Měli jsme svatomartinské husí stehno s bramborovými a houskovými knedlíky, s bílým a červeným zelím, které jsme zapíjeli pivem. Odpoledne nám přišla zahrát cimbálovka Kobylka z Pardubic. Přišla taky paní ředitelka, která nám popřála hodně zdraví, a na to jsme si připili bílým nebo červeným vínem. K zakousnutí se podávalo slané a sladké pečivo. Zkrátka jsme se měli moc dobře a všem se to moc líbilo.

*Emilie Fidrová
klientka z oddělení B*

Otakar Volejník (* 1927)

Otakar Volejník se narodil 6. března 1927 v Hlinsku.

Otec František (1890–1964) byl krejčí, maminka Marie (1889–1955) mu v živnosti pomáhala. Otec měl z prvního manželství syna Leopolda, narozeného roku 1914, a Františka, narozeného roku 1916. Když ovdověl, oženil se podruhé a s Marií měli Miroslava (1923–1940) a Otakara. František Volejník začínal s krejčovskou výrobou od nuly. Časem se ale vypracoval a vedle šicí dílny měl i obchod s konfekcí. Mezi deseti zaměstnanci byli i pamětníkoví dva starší bratři.

Otakar chodil do základní školy v Hlinsku. Od roku 1934 byl v Sokole a od roku 1937 i v Junáku-Skautu, kam ho přivedl jeho starší bratr. „Byl jsem v družině Tygrů, teta nám vyšila podle návrhu bratra Vlasty Skály krásnou družinovou vlajku. Já byl benjamínek mezi staršími hochy. Když jsme někam šli, nestačil jsem jim v indiánském pochodu, a tak jsem pak přešel k mladším vlčatům.“ Vedoucího vlčat dělal respektovaný a mezi dětmi oblíbený učitel a básník Stanislav Zedníček, který uměl děti zaujmout a poutavě vyprávět příběhy, třeba z Knihy džunglí.

NĚKTERÍ SPOLUBRATŘI BOJOVALI V ANGLII, JINÍ SE NEVRÁTILI Z KONCENTRÁKŮ

V době mobilizace roku 1938 se skauti zapojili do civilní obrany a pomáhali při pořádkové službě. Měli služby a chodili například kontrolovat,

jestli mají občané dobře zatemněno. Skautky se zapojily do služeb Červeného kříže. V roce 1940 byla skautská organizace nacisty zakázána. Pamětník vzpomíná na skautské spolubratry Vladimíra Akrmána, Viktora Tausika nebo bratry Otakara a Jindru Vohryzkovy, kteří se nevrátili z koncentračních táborů. Miroslav Stehno a Jindřich Šíkl odešli bojovat do zahraničí. Byli účastníky bitvy o Anglii.

Otakar nastoupil v roce 1943 do průmyslové textilní školy v Ústí nad Orlicí, rok předtím praktikoval v továrně. V roce 1944 byly všechny střední a vysoké školy zavřeny, a tak pracoval do konce války jako tkadlec v továrně Satas.

Dne 8. května 1945 sovětská armáda bombardovala v nedalekém Ždírci německou armádu ustupující od Brna. Němci zanechali na silnici různý materiál, který bylo potřeba odklidit. S opuštěným obojživelným autem, které ozdobili naší vlajkou, odtahovali nepojízdná nákladní auta ze silnic, aby měla postupující ruská armáda volný průchod. Auta se svážela do areálu továrny a při tom měli hoši incident s Němci. „Chtěli jsme odvézt jedno nákladní auto z náměstí. To už zase po hlavní silnici proudili ustupující Němci. Při ohlédnutí jsme upozorovali, že za námi běží dva Němci se samopaly. Chtěli jsme ujet, jenže úniková ulice byla uzavřena zátarasem. Před ním jsme zastavili, vyskákali z auta a ukryli se za zátarasem. Kamarád, co řídil, se opozdil. To již Němci doběhli, kamarád dostal pár facek, sebrali mu klíč od zapalování a odjeli. Zanedlouho jsme už vítali ruské tanky.“

OTEC NESL ZNÁRODNĚNÍ TĚŽCE

Hned v květnu 1945 byl Skaut obnoven. Hlinečtí skauti už v květnu vypomáhali při budování slavnostní tribuny v nedalekých Ležákách, vypálených nacisty 24. června 1942. Skauti zde drželi služby, a dokonce dostali zbraň, se kterou celou noc chodili kolem objektu a hlídali. Na první a největší poválečné vzpomínkové slavnosti 24. června 1945 se v Ležákách tehdy sešly tisíce lidí. Skauti už zde byli v nových krojích, které pro celý oddíl ušil zdarma krejčovský závod Otakarova otce.

Dne 13. května 1945 nastoupil Otakar Volejník do druhého ročníku textilní průmyslovky v Ústí nad Orlicí. Do školy jednoho dne přijel komisař z vedlejšího pohraničního Černovíru s žádostí o uvolnění několika studentů na práci. Asi deset studentů bylo vybráno a vysláno do obce Černovír, kde sepisovali německý majetek, který tam zbyl

po odsunu Němců. Bydleli v bývalé hospodě: „Dali nám tam postele a dvě německé ženy nám vařily obědy a večeře. Chodili jsme po domech a sepisovali, co v nich zůstalo. Byli jsme tam čtrnáct dní a dělali jsme tak jeden až dva domy denně. Ovšem žádné cennosti tam nebyly.“

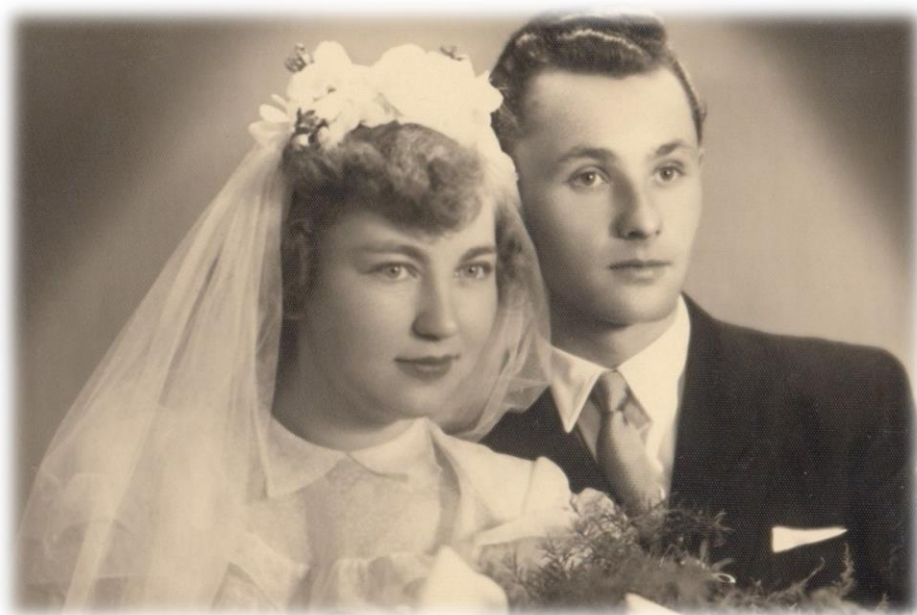
Při té příležitosti si Otakar s komisařem obce dojednal, že by u Černovíru mohl tábořit jejich skautský oddíl a zároveň by jim pomohli při žních. To se také stalo – hlinečtí skauti pracovali dva týdny na poli a dostali pak za to pochvalu za záchranu prvních poválečných žní. Druhý ročník školy byl zkrácen a ukončen 15. února 1946. Ihned nastoupil práci v technické kanceláři továrny na koberce ve Vratislavicích, kde pracoval do prázdnin 1946. Do třetího ročníku školy mohl nastoupit až v lednu následujícího roku. Do té doby pracoval v zemědělství, kam byla pro ročníky 1927–1928 vyhlášena pracovní povinnost. O prázdninách odjel na praxi do jugoslávského Mariboru, kterou si sám obstaral v textilní továrně Mariborska textilna tvornica.

V roce 1948 maturoval. Po maturitě odešel Otakar do Liberce, kde nastoupil do továrny na výrobu plyšů. Tam byl až do konce roku 1949, kdy nastoupil základní vojenskou službu ve Vysokém Mýtě. Po výcviku a poddůstojnické škole byl převeden do Leteckého výzkumného ústavu v Letňanech, kde byl zařazen do útvaru Hospodářské správy. Po vojně odešel znovu do Liberce, ale protože maminka byla nemocná, vrátil se zanedlouho do Hlinska, kde pracoval v národním podniku Plyšan.

V roce 1949 sebrali komunisté Františku Volejníkovi krejčovskou živnost a z jeho firmy udělali družstvo. „Tatínek to nesl velmi těžce, protože se k tomu, co vybudoval, dostával pomalu a těžko. Byl pak v tom družstvu zaměstnán. Do penze odcházel se 400 korunami měsíčně. Z toho se nedalo žít, a tak si přivydělával šitím oděvů doma. V té době byla maminka těžce nemocná se srdcem...“

V roce 1951 se pamětník oženil s Evou, rozenou Maděrovou.

Zpočátku bydleli s rodiči v jedné místnosti. V roce 1953 se jim narodila dcera Eva a v roce 1957 syn Otakar.

TAK NÁM DO PÍSKU MALOVALI TANKY

V roce 1968 byli Volejníkov i s dětmi na dovolené v Jugoslávii. Už když odjížděli z domova, překvapil je na maďarsko-jugoslávských hranicích ruch. Soustředovala se tam armáda, ale nevěnovali tomu pozornost. Brzy je však na dovolené šokovala zpráva o vpádu „spřátelených“ vojsk do Československa. „Jednou ráno na odpočívadle jsme připravovali snídani a přijelo k nám auto s francouzskou poznávací značkou. Začali nám něco vyprávět, ale my jsme jim nerozuměli. Tak nám do písku malovali tanky. Když jsme pak přijeli do kempu, zjistili jsme, že jsou u nás okupanti.“ Hned v kempu pocítili solidaritu místních – dostali tam zdarma stravu, vyměněné dináry či poukázky na benzin. Zdrželi se tam přes týden, a jakmile jim byl umožněn odjezd přes Rakousko, vraceli se domů.

Na první zastávce v Lublani organizoval Červený kříž ubytování a dávali lidem adresy místních obyvatel ochotných vzít je domů na nocleh. „Dostali jsme se do rodiny pana Vodnika, byl to hodný člověk, říkal: ‚Můžete tady zůstat, jak chcete dlouho. Já mám Čechům moc co odvádět, protože jsem byl v koncentračním táboře, a když nás převázeli přes Československo, tak jsem vyskočil z vlaku a poranil jsem si nohu. Češi mě tam čtrnáct dní schovávali, tak já jim mám co oplácet.‘ Zůstali jsme přes noc a pak jsme pokračovali domů. Doma byli manželčini rodiče, kteří už byli staří a nemocní.“

KDYŽ JSEM PRÝ DĚLAL VEDOUCÍHO VE SKAUTU, PROČ BYCH NEMOHL V PIONÝRU?

V národním podniku Plyšan pracoval Otakar až do roku 1972. Když se vrátil z Liberce do Hlinska, měl v kádrových materiálech živnostenský původ. V roce 1972 musel pamětník k prověrkám, kde členové tehdy všemocné komunistické strany zkoumali, zda má ten správný poměr k socialistickému zřízení a vstupu sovětských vojsk na naše území v srpnu 1968. Podle odpovědí se pak odvíjely další osudy prověřovaných lidí. „Vyvíjeli na mě tlak, abych vstoupil do pionýrské organizace a dělal vedoucího. Když jsem ho prý dělal ve Skautu, proč bych nemohl v Pionýru? Já to samozřejmě odmítl a odmítl jsem i vstup sovětských vojsk.“ To zapříčinilo, že byl Otakar přeřazen na nižší funkci se mzdou o dvě platové třídy níž a měl zakázáno učit na učňovské škole. Nakonec musel opustit zaměstnání úplně.

I když si v zaměstnání hleděl pouze práce a politikaření ho nezajímalo, neušel komunistické šikaně. „Soudruzi mě nenechali dělat to, co jsem měl rád. V té době jsem měl zajímavou funkci, měl jsem na starosti technický rozvoj, spolupracoval jsem se zahraničními firmami, které u nás montovaly nové stroje,

jezdil jsem do Německa. To mě moc mrzelo... Viděl jsem, jak to chodí – hoši, kteří nás prověřovali, se pak dělili o funkce a přitom jejich odborná práce nestála za nic.“

Pamětník prožíval nejtěžší období svého života. Díky své manželce Evě, která mu byla oporou a vytvářela vlídné domácí prostředí, kde se mohl utiřit a přijít na jiné myšlenky, však tíživou dobu překonal. Z Plyšanu odešel do kožešnického družstva Vzor. Vtipnou ironií osudu je, že se za Otakara postavil předseda tohoto družstva, vedl kvůli němu řadu jednání na okrese a díky své osobní statečnosti pro něho vybojoval funkci vedoucího provozu. V Plyšanu nemohl zastávat žádnou vedoucí funkci, ve Vzoru měl na starosti 130 lidí...

ČASU, KTERÝ JSEM DAL DĚTEM, NELITUJI

„Český Junák musel překonat mnoho překážek a historických událostí. Za dobu své působnosti byl třikrát zakázán a třikrát znovu povstal k nové činnosti. To svědčí o jeho velké síle a o hloubce skautských zásad. ‚Platí-li o státech, že se udržují jen těmi ideály, které jim daly vzniknout,‘ jak říkal prezident Masaryk, platí to samé i pro organizaci, jako je Junák. Udržela-li se do dneška, tak jen proto, že její existence je oprávněná a stále má nadšené vyznavače vysokých mravních cílů,“ píše v roce 2003 v úvodu almanachu k 85. výročí skautingu v Hlinsku Otakar Volejník. Junák-Skaut byl vládnoucími ideologiemi třikrát zakázán: poprvé nacisty v roce 1940 (obnoven 1945), další zákazy už byly v komunistické režii: druhý v roce 1950 (obnoven 1968) a třetí v roce 1970 (obnoven 1989).

Když se pamětník vrátil do Hlinska, inicioval tam obnovu skautingu v roce 1968. „Na první schůzku přišlo dost zájemců, ale na práci nás moc nebylo. Svolali jsme staré skauty a udělali jsme nové střediskové vedení,

na kterém jsem byl zvolen vedoucím oddílu.“ Tato doba zabrala Otakarovi hodně času – měl náročné zaměstnání, časté služební cesty, rodinu, každý týden připravoval schůzky atd. „Musel jsem tomu věnovat hodně času. Ale času, který jsem dal dětem, nelituji.“

Protože měli málo materiálu, na tábor jeli až v roce 1969 na Cikánku u Svratky. Další rok 1970 měli tábor u Nových Hradů. „To už jsem dostal přípis z okresu, že nesmíme používat skautské symboly. Musel jsem to podepsat, jinak by nám tábor nepovolili.“ Než se skauti stačili

rozhlédnout a začít pracovat, byl tu další zákaz činnosti. Rozestavěný skautský dům převzal na dlouhých dvacet let Svaz mládeže.

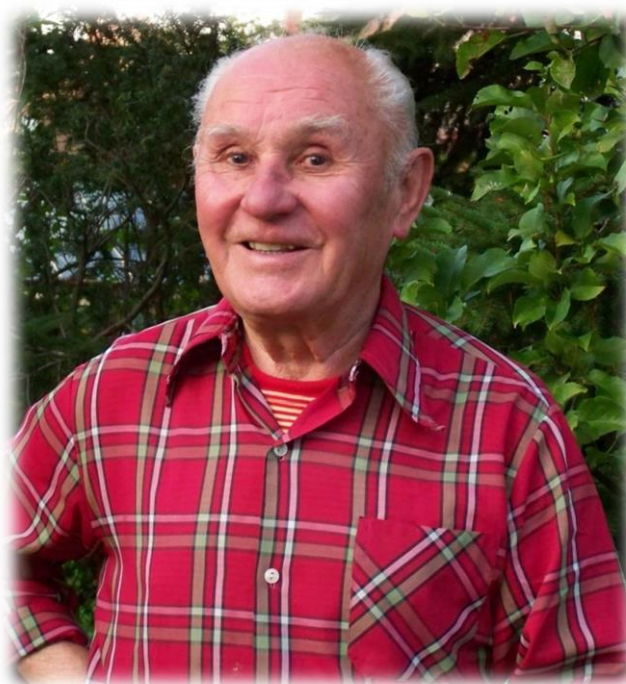
I když v době tuhé normalizace sedmdesátých let byl Otakar vyhozen z práce a nemohl skautovat, přesto měl zálibu, která ho bavila a vtahovala: Trabantklub. Spolek fanoušků trabantů při automotoklubu Elektropraga Hlinsko pořádal různé akce a spojoval normální lidi, kteří chtěli normálně žít. „Dělali jsme noční jízdy, vydávali jsme vlastní časopis, měli jsme svépomocné dílny, navštěvovali jsme se vzájemně i s rodinami, byli jsme ve výrobním závodě v Německu. To bylo prima.“

OPRAVOVAT ROZBOŘENÉ STAVBY I TO, CO BYLO ROZBOŘENO V LIDSKÝCH DUŠÍCH

Po sametové revoluci v roce 1989 se otevřely dveře svobodě a demokracii. Otakar Volejník byl zvolen vedoucím skautského střediska. Vedení převzal po Bohuslavu Růžičkovi, který středisko vedl do roku 1970. (I on byl v sedmdesátých letech perzekvován a z ředitele stavebního podniku byl sesazen na řadového stavaře.) Pamětník navázal spojení se svými bývalými spolubratry z let 1968–1970 a dali se opět do práce na obnově Junáka. Skautský dům, který převzali od Svazu mládeže, byl v dezolátním stavu.

Začali opravovat rozbořené stavby i to, co bylo rozbořeno v lidských duších. Trpělivě a pomalu stavět, přitahovat skrze hru mladou generaci ke spolupráci a lásce k přírodě. Vychovávat tělesně a duševně zdatné, otužilé mladé lidi, kteří jsou citově bohatí a připravení pomoci tam, kde je potřeba. „Skaut mě naučil žít v kolektivu, být soběstačný, samostatný, fyzicky vyspělý. Skaut mě zocelil. Mám radost, co mí skauti v životě dokázali. Vyrůstli z nich čestní lidé a odborníci ve svém povolání. S mnohými se vídáváme a vzpomínáme na časy táborů. Skauting je dobrá věc pro mladé lidi – připravuje je na život, který někdy není jednoduchý.“

V roce 2019 žil Otakar Volejník v Hlinsku, v očekávání sedmdesátého výročí od svatby se svou ženou, v rodině s pěti vnoučaty a pěti pravnoučaty. Lásku k přírodě zdědil i jeho syn, který pracoval pro skauting v Heřmanově Městci. A celý život má pamětník v sobě nejkrásnější

dětský zážitek bratrství a sounáležitosti – když byl na vlčáckém táboře u ohně vyznamenán skautskou přezdívkou Mauglí. „Být upřímný a spolupracovat,“ to je motto Otakara Volejníka –skauta tělem i duší.

Zdroj: <https://www.pametnaroda.cz/cs/volejnik-otakar-1927>

Poděkování za spolupráci

V letošním roce náš domov i nadále udržoval spolupráci s Mateřskou školou z ulice Jiráskova a s družinou Základní školy Heřmanův Městec. Každá návštěva dětí naše klienty vždy potěší, a proto jsme moc rádi, že tato spolupráce vznikla a přetrvává již léta. Děti ze základní školy, zejména z družiny, navštěvují naše narozeninové oslavy, aby je potěšily přáníčkem, písničkou, ale hlavně svou přítomností. Učí se psát pohledy s milým vzkazem a předávat je klientům, kteří moc blízkých nemají nebo s nimi nejsou v častém kontaktu.

Děti z mateřské školy se často s našimi klienty interaktivně zapojují do různých her, soutěží nebo do ručního tvoření. Nebo je přijdou potěšit kytičkou a básničkou ke Dni matek či MDŽ.

Tímto bychom chtěli škole i školce poděkovat za spolupráci, protože propojování generací je důležité pro obě strany, které si odnášejí příjemné a obohacující zážitky.

*Mgr. Martina Honková
vedoucí aktivizačního úseku*

Poděkování dárcům veřejné sbírky

K 1. listopadu 2022 byla v našem domově zřízena veřejná sbírka, jejímž účelem je pořízení pomůcek pro aktivizaci uživatelů služby a pokrytí nákladů na kulturní a společenské akce pořádané pro uživatele domova.

Finanční prostředky mohli dárci vkládat do pokladny přímo v domově nebo na sbírkový účet 1238469960267/0100 KB pobočka Chrudim.

Dne 2. 11. 2023 byla za přítomnosti paní ředitelky a vedoucí ekonomického oddělení domova a paní tajemnice Městského úřadu Heřmanův Městec pokladna rozpečetěna a peníze sečteny.

Konečná částka za celý rok byla následující: prostřednictvím pokladny byla vybrána hotovost ve výši 17 563 Kč a na sbírkový účet bylo v průběhu roku zasláno 45 000 Kč. Celková suma tedy činila krásných **62 563 Kč**.

Tímto bychom za celý domov a hlavně za naše klienty chtěli moc poděkovat všem dárcům, kteří se jakoukoliv částkou podíleli na peněžním daru. Vašich darů si moc vážíme, protože díky nim budou moci klienti svůj volný čas příjemně strávit.

Naším přáním je, abyste nám i nadále zůstali nakloněni, popřípadě rozšířili svoje řady, protože peníze Vámi darované budou i nadále používány pro dobrou věc.

Veřejná sbírka Domova pro seniory Heřmanův Městec pokračuje

Platná od 1. 11. 2022 na dobu neurčitou

Účel určení: pořízení pomůcek pro aktivizaci uživatelů služby, pokrytí nákladů na kulturní a společenské akce pořádané pro uživatele domova.

Způsob provádění sbírky:

- sbírková pokladna v DPS Heřmanův Městec,
- transparentní účet: 123-8469960267/0100 KB pobočka Chrudim.

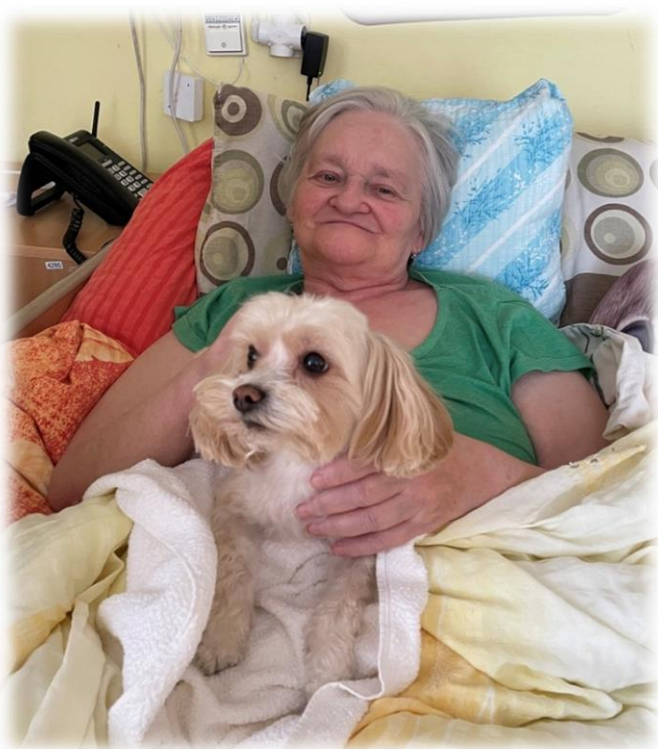

Ježíškova vnučata 2023

V letošním roce nám byl projekt Nadačního fondu Českého rozhlasu velkou finanční oporou při konání canisterapií v našem domově. Každý rok je díky této nadaci vypsána výzva pro zařízení pro seniory, která mohou čerpat finance na zvířecí návštěvy. Získání těchto prostředků není úplně jednoduché, proto patří velké díky mé kolegyni Mgr. Lence Kellerové, která se s velkým elánem vrhá do shánění informací a sepisování potřebných materiálů. Je to její zásluha, že jsme již poněkoliště v této výzvě uspěli a letos nám Ježíškova vnučata poskytla částku 24.500 Kč, která byla využita na 23 canisterapií a návštěvu poníků.

Tomuto projektu velmi fandíme a držíme pěsti, ať i nadále přináší tolik radosti všem potřebným.

Naše canisterapeutky Olina a Radka nás pravidelně navštěvují asi dvakrát do měsíce. S pejsky i jinými zvířaty chodíme přednostně za klienty, kteří jsou upoutáni na lůžko, ale moc dobře víme, že přítomnost pejsků udělá radost i všem ostatním.

V září k nám do domova přišla se svými poníky paní Štumpfová. Povyprávěla nám, jak o takového poníka pečovat, a předvedla nám i nějaké kousky.

Vraťme úsměv 2023 Restaurace Maple

Na začátku tohoto článku bychom mohli zkusit hádat, kolikátý ročník této akce letos probíhá. Kdybychom měli roky spočítat na prstech, potřebovali bychom obě ruce. Náповěda. Koukněte se na fotku ☺ Ano, je to krásných šest let, kdy se paní Králová rozhodla dělat radost našim seniorům.

Uspořádání takové akce není vůbec jednoduché. Jistě jí to stojí mnoho času, zařizování a starostí. Jsme ale moc rádi, že vděk a radost našich klientů jí dodají energii a s blížícím se koncem roku se paní Králová opět pustí do organizace tohoto krásného projektu. Doufáme, že to tak bude i nadále. O tom, že jde již o veřejně známou akci, vypovídá i rychlost, se kterou se přání našich klientů plní. Brány rezervačního systému se otevřely 2. listopadu 2023 a po čtrnácti dnech jich

17.12.2023
uzavírka dárků

JIŽ PO 6.
VRAŤME ÚSMĚV

TAM, KAM PATŘÍ

Dokažme opět seniorům v domově v Bažantnici, že na nich stále záleží a vyplňme společně jejich přání.

JE TO SNADNÉ

V seznamu přání najdete dáreček, který je vám nejbližší, koupíte ho - donesete do restaurace Maple a tam už se postaráme, aby dárčky doputovaly přesně tam, kam mají.

seznam přání najdeš na webu restaurace Maple a jejím FB

Použit může také QR kód, který tě přesměruje přímo na seznam

Maple RESTAURACE

bylo 68 ze 100 již zarezervováno. S blížící se uzávěrkou 17. prosince 2023 jich zbývá pouhých 14, které ještě neoslovily případné dárce. Z těchto 14 je ale pouze jedno jediné pro konkrétního klienta, ostatní jsou společné na oddělení a do relaxačního centra. Víím, že se stále opakují, ale majitelce restaurace Maple patří velké díky za její práci a čas strávený nad tímto projektem. Paní Králové i všem dárčům děkujeme za jejich ochotu přinášet radost a vánočního ducha mezi naše klienty.

Dárkové balíčky z Klešic

Paní Milada Svobodová z Klešic spolu se skupinou přátel obdarovává každý rok všechny naše klienty těsně před Vánocemi dárkovými balíčky. Přestože rok 2023 pro ni byl v osobním životě velmi složitý, velmi si ceníme toho, že i tentokrát na naše klienty nezapomněla a věnovala svoji energii a čas do organizace této akce. Nezdá se to, ale nasbírat finance od přátel, následně nakoupit 159 kusů (podle počtu našich klientů) různých věcí stejného druhu, zabalit tolik předmětů do úhledných balíčků a označit vše stužkou barevně odlišenou dle pohlaví dá opravdu zabrat. V letošní nadílce klienti naleznou praktické záležitosti jako vlhčené ubrousky, látkové žínky, deodoranty a také různé druhy sladkých pochutin. Součástí balíčků vždy bývají vánoční přání od žáků ze Základní školy Závodu Míru z Pardubic. Roznášení dárečků je i pro nás potěšením – vidět Vaše dojetí a překvapené pohledy, jak někdo může chtít udělat radost seniorům, které ani nezná.

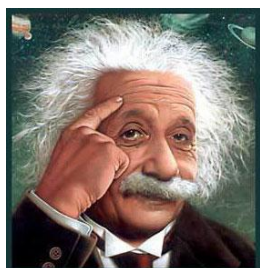
Oba tyto vánoční projekty potvrzují úsloví, že největším darem může být pro nás úsměv toho, koho obdarováváme.

Přejeme Vám, ať Vás i Vaše blízké provázejí úsměvy a pocit pohody na Vánoce, ale i v celém novém roce, a cítíte se co nejvíce obdarovaní hodnotou zdraví, rodinné pospolitosti a lásky.

*Bc. Ilona Bínová, Mgr. Lenka Kellerová
sociální pracovníce*

Koutek trénování paměti

Během zimy je v přírodě klid a vše odpočívá. Většinou napadne sníh, bývá chladno a ticho, přichází mráz, voda v rybnících a na řekách zamrzá. My ale odpočívát nebudeme, tak si pojd'te procvičit mozkové závity, aby nám také nezamrzly a udržely jsme si svěží mysl ☺.

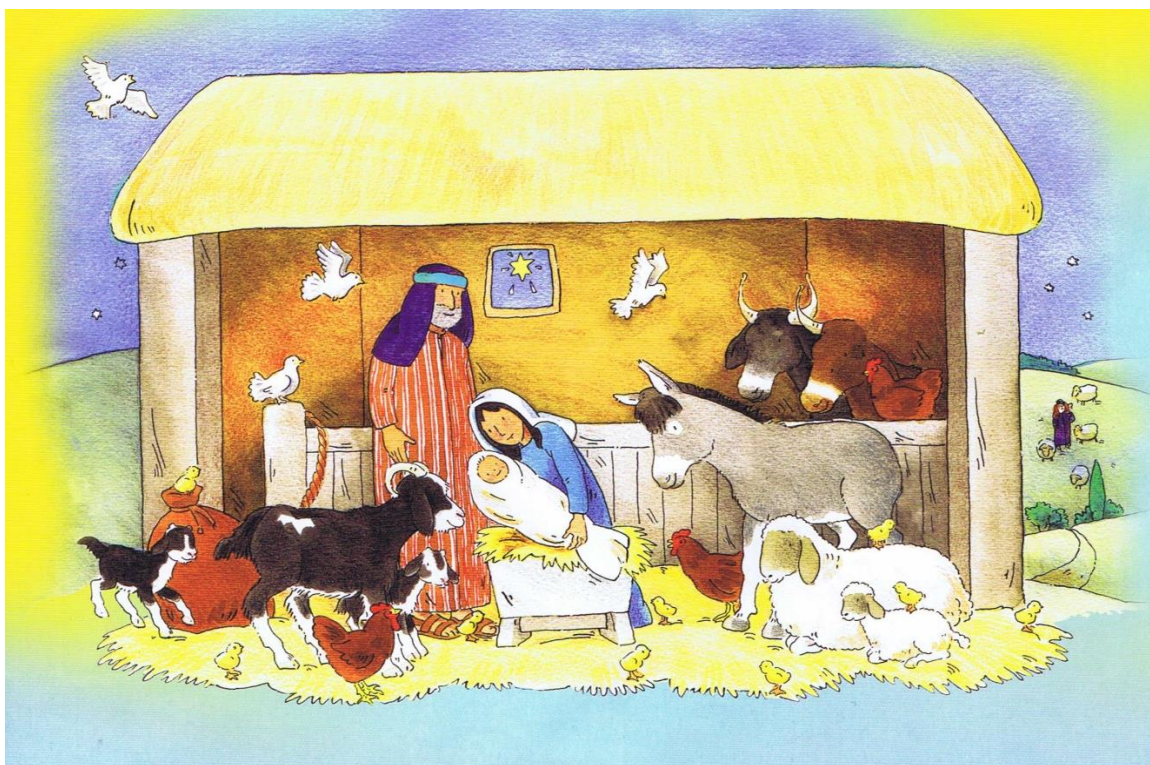
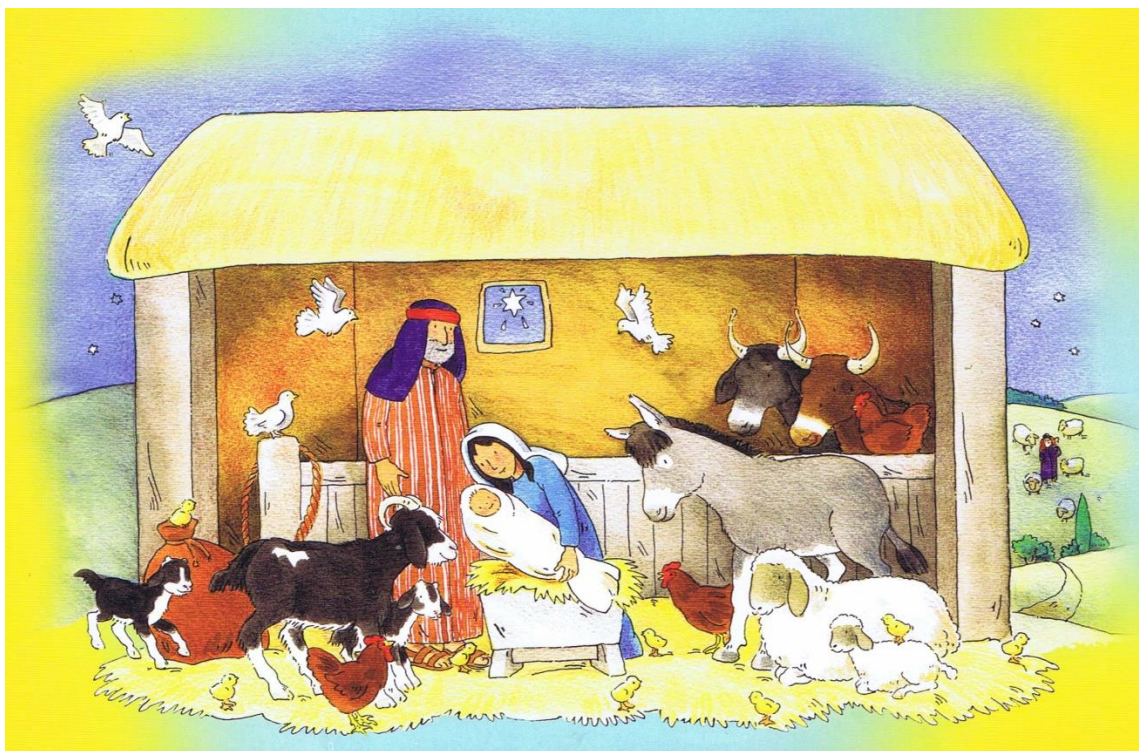
1. Rozluštíte ukrytá vánoční slova v přesmyčkách?

ČYPREÍNK
VRASKAPK
PLŮČONÍN
DEKLOA
RÁKEDČE
ČVASÍK
YBOZOD
RPKA
AŠČIPK
TĚŘZE
ANVOČÁK
LÍMJE
MEREKSOTČ
PAPURUR
ROCKUVÍ
BLTÉME
DAVTEN
KEZOČVEN

Zdroj: Jitka Suchá, www.napadnik-aktivizace.cz

2. Najdete 8 rozdílů mezi obrázky?

Zdroj: <https://deti.vira.cz/clanky/zabavne-vanocni-ukoly-a-napady>

Vánoční úkoly pro Vás připravila

Bc. Kateřina Murinová

vedoucí sociálního oddělení

Správné odpovědi hledejte na straně 40.

Přehled akcí konaných v našem domově ve 4. čtvrtletí 2023

Říjen

2. 10. 2023	Den otevřených dveří
2. 10. 2023	Canisterapie
2. 10. 2023	Přednáška p. Macháčové - <i>Příběhy v operní tvorbě</i>
9. 10. 2023	Canisterapie
10. 10. 2023	Kavárna
13. 10. 2023	Duo Ruggieri
16. 10. 2023	Kino - <i>Jedenácté přikázání</i>
16. 10. 2023	Canisterapie
19. 10. 2023	Hudební vystoupení p. Pecháčka Vladimíra
20. 10. 2023	Návštěva dětí z mateřské školy
23. 10. 2023	Canisterapie
23. 10. 2023	Přednáška p. Macháčové - <i>Pohled do staré Anglie</i>
23. 10. 2023	Canisterapie
25. 10. 2023	Narozeninové posezení s hudebním vystoupením p. Vavřínkové
30. 10. 2023	Canisterapie
30. 10. 2023	Přednáška manželů Poulíkových - <i>Vietnam od jihu k severu</i>

Listopad

2. 11. 2023	Canisterapie
6. 11. 2023	Canisterapie
10. 11. 2023	Svatomartinské posezení s cimbálkem Kobylka
13. 11. 2023	Canisterapie
15. 11. 2023	Prodej textilu
15. 11. 2023	Canisterapie
20. 11. 2023	Kino – <i>Dobrodružství na Zlaté zátoce</i>

20. 11. 2023	Canisterapie
21. 11. 2023	Narozeninové posezení s návštěvou dětí z družiny
22. 11. 2023	Návštěva dětí z mateřské školy
23. 11. 2023	Smažení langošů
26. 11. 2023	Prodej adventních dekorací p. Eisové

Prosinec

4. 12. 2023	Zvěřinec na statku - živý betlém
5. 12. 2023	Mikulášská kavárna
6. 12. 2023	Návštěva dětí z mateřské školy
11. 12. 2023	Pěvecké vystoupení Lucie Třešňákové s písněmi Ivety Bartošové
12. 12. 2023	Harmonikář Tom – vystoupení pro klienty na lůžku
13. 12. 2023	Vystoupení s papoušky
14. 12. 2023	Canisterapie
17. 12. 2023	Vystoupení hudebního sboru Vlastislav
18. 12. 2023	Vánoční posezení s návštěvou pana starosty a paní místostarostky
20. 12. 2023	Vystoupení dětí ze speciální základní školy Heřmanův Městec
20. 12. 2023	Canisterapie
29. 12. 2023	Canisterapie

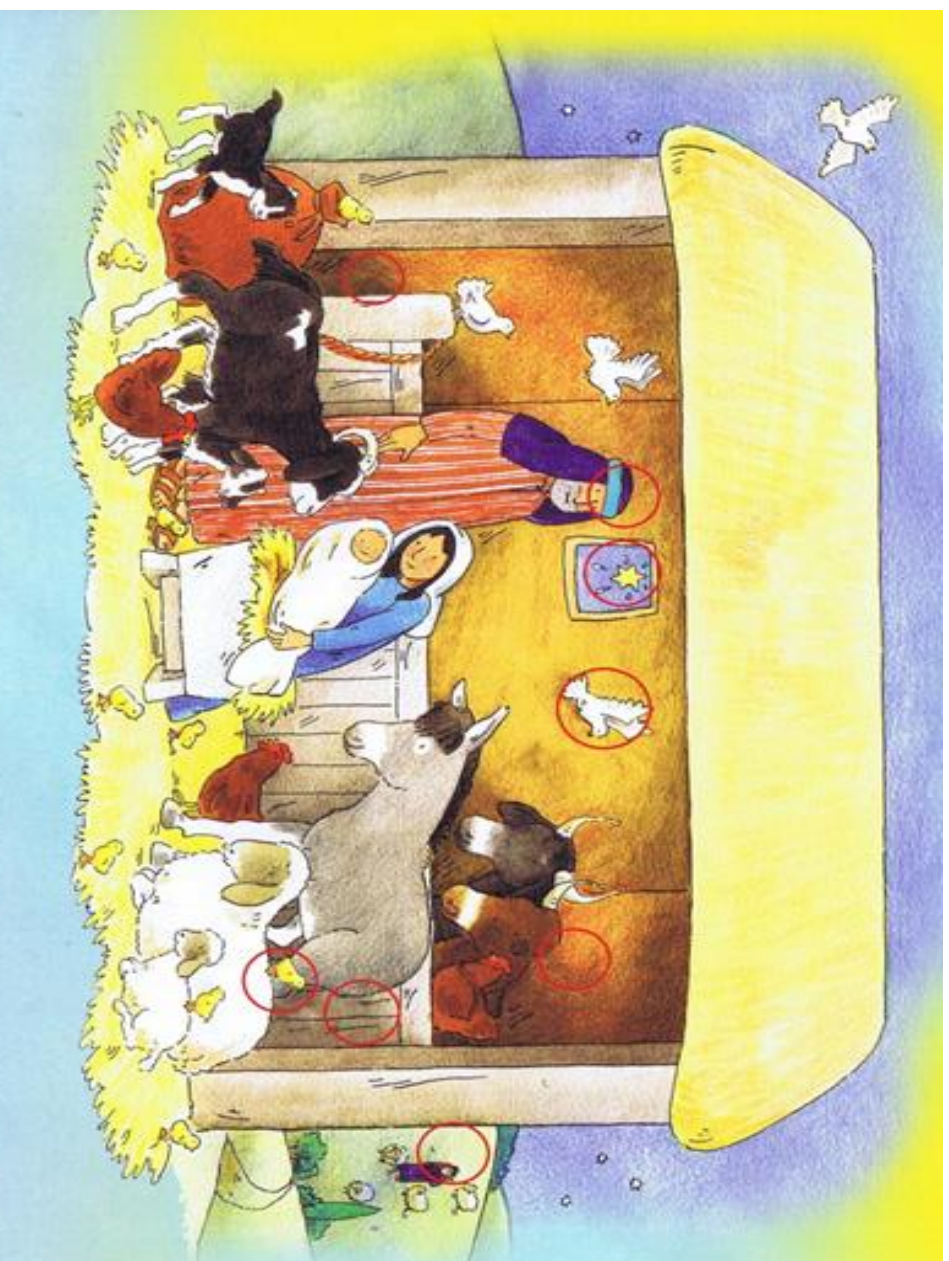
Správné řešení úkolů z Koutku trénování paměti ze stran 36 - 37

1. Přesmyčky vánoce- řešení

ČYPREÍNK - perníčky
 VRASKAPK - prskavka
 PLŮČONÍN - půlnoční
 DEKLOA - koleda
 RÁKEDČE - dáreček
 ČVASÍK - svíčka
 YBOZOD - ozdoby
 RPKA - kapr
 AŠČIPK - špička
 TÉRZE - řetěz
 ANVOČÁK - vánočka
 LÍMJE - jmelí
 MEREKSOŤ - stromček
 PAPURUR - purpura
 ROCKUVÍ - cukroví
 BLTÉME - betlém
 DAVTĚN - advent
 KEZOČVEN – zvoneček

2.

Svoje narozeniny budou slavit

v lednu 2024

p. Novotná Hana
p. Novotná Jindřiška
p. Kubelková Hana
p. Řezáčová Ludmila
p. Bláhová Marie
p. Kubelková Eva
p. Jirásek Ladislav
p. Hanková Milada
p. Macháčková Ludmila
Mgr. Valentová Marie
p. Sršňová Marie
p. Školoudová Růžena
p. Chobotová Marie
p. Šimek Ladislav
p. Beranová Marta

v únoru 2024

p. Mejtská Věra
p. Štěpánková Miloslava
p. Karbanová Danuše
p. Zelenková Jana
p. Danielová Ludmila
p. Moškaničová Bohumila
p. Korečková Ludmila
p. Šulc Vladimír
p. Chmelík Jindřich
p. Urbanec Ladislav
p. Frymlová Jaroslava

p. Málková Pavlína
p. Bárta Josef

v březnu 2024

p. Dostálová Jolana
p. Těšíková Tatiana
p. Bátěk Josef
p. Volejník Otakar
p. Honzů Miloš
p. Šragová Eva
p. Nekvindová Libuše
p. Matysová Marie
p. Smejkalová Zdeňka
Mgr. Bakeš Oldřich
p. Pecinová Anna
p. Kačová Marta
p. Tvrdíková Marie

Přejeme všechno nejlepší!

Noví obyvatelé našeho domova

říjen 2023

p. Sliacká Jana
p. Franc Josef
p. Černovská Marta
p. Šragová Eva
p. Pleskotová Věra

prosinec 2023

p. Štěpánková Miloslava
p. Řehák Josef
p. Dostálová Jolana

listopad 2023

p. Slámová Věra
p. Dobrovolná Eva
p. Horáková Eva
p. Filipová Jitka
p. Urbanec Ladislav

Přejeme příjemný pobyt!

S lítostí oznamujeme, že nás navždy opustili

v říjnu 2023

p. Skvrnová Anna
p. Brandsteinová Danuše
p. Augustinová Alenka
p. Kubíčková Eva

v prosinci 2023

p. Franc Josef

Čest jejich památce!

v listopadu 2023

p. Doležalová Marie
p. Pospíšilová Milada
p. Jilemnický Josef
p. Ouřecká Milada

Náš domov

4/2023

Čtvrtletník vydávaný Domovem pro seniory Heřmanův Městec.

Kontakty: Domov pro seniory Heřmanův Městec
U Bažantnice 63
538 03 Heřmanův Městec

Telefon: +420 469 660 268

E-mail: socialni@dshm.cz

Fotografie na titulní straně: Pavel Hubáč

Redakční rada:

PhDr. Eva Kunátová Holečková, MBA

Mgr. Martina Honková

Mgr. Lenka Kellerová

Bc. Ilona Bínová